

PROJEKAT

BAJKA O STARENJU

Cilj projekta je da u prostoru udruženja ostvari realizaciju programa koji bi se realizovao tokom cele godine, interaktivno i sa fokusom na sve generacije. Projekat bi obuhvatio niz edukativnih i kreativnih radionica i promocija sa ciljem kvalitetne, dostupne i održive aktivacije, socijalizacije i humanizacije svakodnevnog života svih sugrađana koji dođu u „Kuću dobrih ljudi“ . „Kuća“ bi bila namenjena svima, i onima koji žele da pruže svoje znanje, ideje i iskustvo, i onima koji žele da prime nove sadržaje i nešto novo nauče. Na taj način bi direktno uticali na veći stepen zadovoljstva i samorealizacije naših sugrađana, kao i smanjenja usamljenosti i depresije koji su u neprekidnom porastu i predstavljaju problem svih generacija.

Sigurna sam da ovakvim aktivnostima možemo pomoći i interventno - kad pojedinci već imaju lični problem ali, još više, preventivno - da do ovakvih problema i socijalne štete ne dodje ili se ona bar odloži.

Zbog toga je važno da se ustale redovni programi kako bi se sugrađani navikli u koje vreme mogu da očekuju konkretne aktivnosti. Kontinuitet u radu gradi odnos poverenja, profesionalnosti i sigurnog mesta koje objekat u kom će se sprovoditi programi „Kuće dobrih ljudi“ planiramo da bude.

Ovakva mesta u ovom trenutku ne postoje i njihovo postojanje jeste nacionalni interes na mikro planu u zajednici. Budući da je reč o poslu koji zahteva znanje i iskustvo na sličnim poslovima, neophodan je programski tim od najmanje troje stalno angažovanih profesionalaca jer se očekuje da kroz „Kuću“ kao korisnika programa mesečno prođe nekoliko stotina ljudi kroz desetine radionica / aktivnosti.

Mesečni i godišnji izveštaji o radu bi bili dostupni na zvaničnom sajtu „Kuće dobrih ljudi“ a izvori verifikacije su procedure osnovnog administriranja / stalno vođene evidencije o aktivnostima i korisnicima, fototeka, presklipinzi i sl.

Udruženje „Kuća dobrih ljudi“ je u svom dosadašnjem radu ostvarilo ugled i poverenje kod partnera i građana. Realizacijom programa *Bajka o starenju* u podršci pojedincima se ide korak dalje u ostvarivanju dugoročnih ciljeva od nacionalnog značaja.

Pravni okvir- Zakon o udruženjima građana, Zakon o volontiranju, Zakon o socijalnom preduzetništvu.

Program bi sadržao:

1. edukativne radionice (učenje jezika, internet opismenjavanje, veština samopomoći, psiho-socijalne podrške i dr.)
2. kreativne radionice (sticanje različitih kreativnih veština, starih zanata, muzičkih i dramskih sadržaja i sl.)
3. radionice socijalizacije (druženje, zabava sa interakcijom i altruističkim ciljevima- prihvati sa humanitarnim ciljevima i sl.)
4. humanitarni rad i razvijanje solidarnosti
5. razvijanje kulture starenja kod svih generacija, stvaranje pozitivne slike o seniorima, njihovim potrebama i mogućnostima - kroz izložbe, promocije, različite javne nastupe i sl.
6. „Galeriju nevidljivih“ kao manji deo prostora u „Kući“ gde bi bila stalna prodajna izložba radova koji ispune osnovne umetničke i zanatske kriterijume- poslovanje po principima socijalne kooperative
7. Kafić u „Kući“ koji bi bio otvoren za članove po regresiranim cenama kao i dostupan za zaposlene, goste, saradnike- poslovanje po principima socijalne kooperative
8. „Kuća“ bi bila model autentičnog kulturnog centra sa ciljem negovanja kulture starenja i izgubljenog sistema vrednosti kao temelja svakog zdravog društva
9. Potrebno je planirati stalne i povremene aktivnosti u „Kući“.

Pristup u radu bi pre svega primenio princip participacije građana koji bi dolazili i koristili program „Kuće“ kroz periodične ankete, fokus grupe, evaluaciju realizovanih aktivnosti i druge metode koji bi u kontinuitetu mapirale prioritete potrebe pojedinaca i prema njima kreirali optimalne sadržaje. Uputno je da se aktivnosti svrstaju u tematske blokove po danima u nedelji, od utorka do subote. Nedeljom, osim izuzetno. Kuća ne bi bila otvorena. Ponedeljkom bi se radili administrativni, operativni i planski poslovi ali ne i sa građanima. Posebno je važna kontinuirana vidljivost svih aktivnosti, realizatora i korisnika aktivnosti, postignutih rezultata čije indikatore bi pratili u kontinuitetu kroz ocene samih korisnika, praćenja broja posetilaca i postignutog obuhvata aktivnosti.

Za finansiranje realizacije programa realno je obezbediti pluralizam izvora finansiranja: članarine, donacije, sufinansiranje iz domaćih i ino fondova, samoodrživost (za neke aktivnosti), aukcije i sl. Realni troškovi su: troškovi angažovanih profesionalaca u projektovanju, realizaciji i praćenju programa, lica na tehničkim poslovima održavanja objekta, režijski i troškovi materijala za aktivnosti.

Kao autor programa „Volonterskog servisa Zvezdare“ koji već osmu godinu zaredom funkcioniše na opštini Zvezdara, i koji okuplja volontere sa 12 beogradskih a korisnici programa su sugrađani koji dolaze takođe sa 12 beogradskih opština na Zvezdaru (između ostalih i Novog Beograda, Zemuna, Mladenovca, Rakovice, Čukarice i dr.) - dakle nije ime teško da putuju kako bi zadovoljili svoje socijalne i kulturne potrebe, sigurna sam da nam nedostaju programi aktivacije i podrške koji pojedincima pomažu da žive sadržajnije, kreativnije, da se druže, upoznaju i razmenjuju svoja znanja i ideje.

Prostor treba da bude arhitektonski dostupan, multifunkcionalno opremljen (jednostavna i mobilna oprema sa rasklopivim stolovima i stolicama), projektorom za različite edukacije i radionice, kulturne događaje i promocije, izložbenim inventarom za različite postavke i sl. Posebno je važno dvorište za aktivnosti na otvorenom.

Na Blagovesti, 7. aprila 2018.

Radmila Pecija Urošević, sociolog i novinar

Autor knjige „Bonton starenja ili demanti o starenju“ i još 6 knjiga
Predstave „Izvinite, koliko imate godina?“
Programa „Volonterskog servisa Zvezdare“
I dr.